

Arxiu històric FUNDACIÓ JAUME BOFILL

Resum d'activitats 1976 - 77

Consells Populars de Cultura Catalana del
País Valencià

GENER 1978

FUNDACIÓ
Fundació
JAUME
Jaume
BOFILL
Bofill

CONSELLS POPULARS DE CULTURA CATALANA

Els Consells Populars de Cultura Catalana del País Valencià són agrupacions creades a nivell local a diverses poblacions valencianes, amb la finalitat d'impulsar-hi les activitats culturals en català i tota mena d'actes que puguen repercutir en una major presa de consciència nacional. En formen part, sobretot, persones independents dels partits polítics però també militants d'organitzacions -- els quals, en entrar-hi, contreen el compromís d'evitar la política partidista en el si dels Consells.

De creació molt recent, els Consells han desenvolupat ja una tasca d'una certa importància, com ho palesen les informacions contingudes en els dos primers números del seu butlletí mensual, dels quals adjuntem exemplars a fi que siga més fàcil d'escatir-ne l'interés.

Cal esperar que en els moments actuals plenament predemocràtics, els Consells poden jugar un bon paper com a mobilitzadors de la consciència nacional --i com a desvetlladors d'ella-- sense que estiguen subjectes a les inevitables col.laboracions o als pactes a què obliga als partits la vida política, i podent mantenir per tant la més àmplia independència de què siguen capaços.

Dues de les més importants activitats dels Consells són -- les seves EDICIONS i l'organització de seminaris de formació, sobre els quals donen notícia els butlletins adjunts. D'acord amb les informacions adjuntes, fins ara s'ha creat i funcionen un total de 26 Consells que apleguen 234 -- persones arreu del País. Darrerament s' ha format una coordinadora provisional del País Valencià, així com coordinadores provisionals a nivell comarcal.

EDICIONS DELS CONSELLS

Les EDICIONS DELS CONSELLS POPULARS DE CULTURA CATALANA del País Valencià tenen com a objectiu la publicació - d'obres breus, clarificadorres de la qüestió nacional al País Valencià i que, per les seues característiques no poden entrar en els circuits comercials (bé per causes legals, be per tal de donar-hi una difusió més gran). El tiratge de cada número és de 10.000 exemplars i el - preu de venda tan barat com és possible, a fi de posar aquests treballs a l' abst de qualsevol. Es distribueixen arreu del País Valencià, a través de la xarxa dels Consells o amb d'altres mitjans. La tria d'originals es fa d'acord amb la importància permanent o cojuntural - de cada tema i gairbé sempre són textos fets d'encàrrec. A continuació presentem alguns dels projectes de quaderns més immediats, sobre la utilitat dels quals no cal afegir res, ja que ells mateixos es justifiquen.

Sol·licitem l'ajut econòmic per a fer possible l'elaboració i edició de l'Avantprojecte de la Llei de Bases de Sanitat, primer pas cap a la caracterització de tan important sector entre els futurs serveis de la Generalitat del País Valencià.

Considerem que és molt necessari que aquest document siga donat a conèixer amb una presentació formal digna, tenint en compte el tipus de gent que ha de treballar-hi i, sobretot, el mateix interès del text.

En el País Valencià autònom pel qual treballem, l'existència d'unes institucions sanitàries coordinades i integrades dintre dels organismes de la Generalitat (Conselleria de Sanitat) ha d'acomplir una funció destacada, quant a la construcció d'un País Valencià més digne i més humà.

Cal, per tant, ja des d'ara, planificar fins on siga possible, estudiar, discutir i analitzar, com desitgem aquesta organització de la salut.

En aquest sentit, l'Avantprojecte del que parlem i que volem editar i difondre, encetarà el camí d'aquesta tasca transcendental.

CARLES SALVADOR I LA QÜESTIÓ CATALANA

Durant els quaranta anys de dictadura, el pensament autèntic de moltes personalitats de tots els camps ha estat enfosquit o oblidat. Polítics, intel·lectuals, etc. que restaren a l'interior de l'Estat espanyol, hagueren de resistir silenciosament, sense possibilitat d'expressar en públic les seues veritables idees.

Carles Salvador ha estat un autor en molts casos aprofitat per posicions contràries a les d'ell; especialment, per un cert "valencianisme" anticatalanista que, tanmateix, tot just ara comença a atacar la seua figura. Així, per exemple, el Rat-Penat ha deixat d'utilitzar la seua gramàtica, la qual, a més, ja ha estat qualificada a la premsa com a "catalanista".

Considerem que és l'hora d'encetar la recuperació de Carles Salvador --i de tants altres-- en les seues autèntiques dimensions. L'opuscle que hem començat a elaborar contindrà diversos treballs de C. Salvador sobre la qüestió dels Països Catalans, amb una introducció aclaridora.

ELS COLORS DE LA SENYERA DEL PAÍS VALENCIÀ

Entre les moltes maniobres que hom està utilitzant en la campanya anticatalana en curs, una de les més escandaloses és la denúncia de la senyera de les quatre barres com a estrictament pròpia del Principat i l'atribució a la senyera de la ciutat de València (amb franja blava) de la simbolització de tot el País Valencià. S'ha iniciat així una autèntica persecució contra la bandera, amb atacs contra els qui la porten protagonitzats pèr "particulars" i per la policia. Fins i tot, en algun periòdic se n'ha arribat a parlar com de la "bandera separatista".

Si bé aquesta qüestió està suficientment aclarida en diversos treballs d'especialistes (especialment, en alguns articles del doctor Sanchis Guarner), s'ha cregut convenient que l'escriptor Joan Fuster, després d'un ampli espai de documentació, al qual han col·laborat nombrosos erudits d'arreu del país, redactés un opuscle aclarint definitivament quina és la bandera del País Valencià.

Cal pensar que l'edició d'aquest opuscle contribuirà molt positivament a l'aclariment d'aquest tema que, si no s'ataca ràpidament, pot esdevenir molt greu de cara a la conscienciació nacional del poble valencià.

LA VERITABLE PERSONALITAT DELS ANTICATALANISTES

Atesa la molt ben organitzada desinformació a què s'ha sotmès al poble valencià durant els darrers quaranta anys, sobre temes que l'afecten molt directament, desinformació encara mantinguda en l'actualitat pels mitjans de comunicació de masses, és molt important treballar contra aquesta manipulació, amb els mitjans possibles.

De fa tres anys, estem assistint a una campanya anticatalanista permanent que, si bé ha tingut diverses etapes (3er. Concurs de Teatre per a falles, polèmica -- contra Sanchis Guarner, Llibre del poble de Déu, Llibre de Pau, Ajoblanco, falles del 1977, etc.) té un sol objectiu, fàcilment detectable: impedir el retrobament de l'autèntica personalitat del País Valencià.

A certs nivells, els personatges que mantenen aquesta campanya són ja prou coneguts i no mereixen cap crèdit. A nivell popular, però, encara semblen oferir certes garanties, basades en el seu poder polític i en el suport que els dóna la premsa.

Aquest opuscle serà compost per les biografies dels qui més s'han destacat en la campanya (Giner Boira, Ramon Izquierdo, López Corts, Ombuena, Pascual Lainosa, etc.). Dos periodistes estan treballant ja en la confecció d'aquests reportatges, especialment basats en comunicacions directes, en consultes d'hemeroteca i altres treballs es

pecífics d'investigació, sumament laboriosos.

La publicació d'aquests informes oferirà a un públic molt ampli la possibilitat de conèixer què s'amaga - darrera tantes autoproclamacions de valencianisme i farà, per tant, un gran servei, de cara a la clarificació política de la qüestió nacional al País Valencià.

consells populars de cultura catalana

país valencià

BUTLLETÍ 1

desembre 1976

La defensa de la reivindicació nacional catalana adquireix ara, al País Valencià, una importància decisiva, en el marc del combat - per les llibertats democràtiques. Per això prenen més força, també, els atacs contra l'entitat nacional dels Països Catalans, contra la llengua i contra les institucions construïdes.

Prohibicions, multes, amenaces, atemptats... Per tota mena de mitjans actuen els qui volen impedir l'accés del País Valencià a una vida lliure o, almenys, de limitar al màxim l'amplària d'aquesta llibertat.

Els CONSELLS POPULARS DE CULTURA s'enfronten decididament a aquesta situació perquè entenen que per al nostre poble, és vital una victòria en aquests moments, després de tants anys de treballar en circumstàncies de derrota. Així, cal multiplicar els actes i entendre pertot la clara comprensió i la defensa dels drets nacionals dels Països Catalans; respondre a les embranzides antidemocràtiques reforçant i ampliant les àrees de llibertat aconseguïdes. I, sobretot, és necessari que aquesta acció, mòbil bàsic de l'existència -- dels CONSELLS, arribe a tots els punts del País; directament, perquè a cada lloc hi actuen o, indirectament, perquè a tot arreu arribe informació de què defensem i per quins mitjans.

Tots els valencians que siguem demòcrates sincers i que vulguem treballar per a aconseguir les llibertats nacionals dels Països Catalans, expressades ara en l'exigència d'autogovern del Principat, les Illes i el País Valencià, són membres potencials dels Consells i cal que en siguem de fet. A totes les poblacions i comarques de les nostres terres ha d'haver-hi un CONSELL.

Aquest és el primer número del nostre Butlletí. El traurem cada mes amb les notícies del mes anterior.

Desitgem que aquests fulls serveixen de vincle organitzador.

EDICIONS

Prenent com a base la publicació, per un grup d'independents, de l'Avantprojecte d'Estatut del País Valencià conegut com a Estatut d'Elx, els Consells hem iniciat una col·lecció d'opuscles que considerem d'utilitat immediata. Com a número 2 de la sèrie hi ha actualment en premsa el fullet Per l'oficialitat de la llengua catalana al País Valencià. El número 3, que també apareixerà aviat, és un opuscle sobre Què són els Consells. Fora de col·lecció estem editant un calendari de butxaca per al 1977. Al mateix temps, s'està redactant diversos treballs encarregats per nosaltres a distints especialistes, sobre temes d'història o política nacional.

MATERIALS DE PROPAGANDA

Com a suport per a les nostres activitats, tenim diversos materials que cal difondre i vendre. Cal demanar-los amb una anticipació, almenys, de 15 dies, i pagar-los -excepte durant una Festa de l'Autonomia- contra reembossament. Disposem de:

Mapes dels Països Catalans	25 ptes.
"Quèstió de noms", de Joan Fuster	30 "
Samarreta amb inscripció "País Valencià"	100 "
Encenedors "Generalitat per al País Valencià"	75 "
Disc d'"Els segadors"	125 "
Samarretes amb inscripció "Països Catalans"	150 "
Carteres de llumins	5 "

ACTIVITATS DE NOVENBRE

REUNIONS

<u>Data</u>	<u>Població</u>	<u>Assistents</u>	<u>Procedència</u>
6	Alcoi	14	Alcoi, Ibi, Cocentaina i Muro del Comtat
13	Alacant	10	Alacant, Elx, Mutxamel i Sant Joan d'Alacant
23	L'Alcúdia de Crespins	13	L'Alcúdia, Xàtiva i Canals
24	Gandia	7	Oliva i Gandia
27	Castelló de La Plana	6	Castelló i Vall d'Uixó
30	Ontinyent	17	Ontinyent, Albaida, Palomar i Castelló de les Gerres

ACTIVITATS PÚBLIQUES

<u>Població</u>	<u>Data</u>	<u>Acte</u>
Alcoi	27	Presentació del Congrés de Cultura Catalana a càrrec de Joan F. Mira.
Alcoi	30	Inauguració d'un curs de llengua catalana, per Josep Iborra.
Ibi	27	Participació del Consell en una trobada excursionista

CONSELLS QUE FUNCIONEN

<u>Comarca</u>	<u>Nombre</u>	<u>Membres</u>	<u>Comarca</u>	<u>Nombre</u>	<u>Membres</u>
l'Alcoià	1	5	l'Alacantí	2	17
la Costera	2	12	l'Horta	2	9
Marina Baixa	1	9	Marina Alta	1	16
Totals:	4	26		5	42

Totals generals: 9 Consells i 68 membres.-

CURSOS DE FORMACIÓ POLÍTICA

Aquests Cursos consisteixen en estatsges d'un cap de setmana. S'hi celebren sessions, bàsicament, sobre Història del País Valencià, relació entre qüestió social i qüestió nacional i sobre la resolució del problema nacional en un futur democràtic.

<u>Comarca</u>	<u>Data</u>	<u>Comarca</u>	<u>Data</u>
l'Horta sud	15-I-1977	l'Alcoià	22-I-1977
l'Alacantí i les Marines	29-I-1977	la Costera	5-II-1977

EXTRET DEL DOCUMENT FUNDACIONAL DELS CONSELLS (2 d'octubre, 1976)

1.- Els Consells Populars agrupen persones d'una mateixa localitat o comarca o bé d'un mateix àmbit professional, interessades en els objectius esmentats / lluita per la democràcia i les aspiracions na

cionals del nostre poble/

- 2.- Els Consells populars són independents de les opcions polítiques de partit que puguin tenir els seus membres.
- 3.- Els Consells Populars col·laboraran amb totes les forces democràtiques que lluiten per la defensa de les llibertats nacionals dels Països Catalans.
- 4.- Els Consells Populars tenen un caràcter provisional com a conseqüència del període de transició que pretenen cobrir.

Les empreses més immediates dels Consells seran:

- 1.- Promoure tota mena d'activitats que contribueixen al desenvolupament de la consciència nacional popular.
- 2.- Promoure la coordinació dels Països Catalans en tots els ordres (primerament el cultural) a fi d'acabar amb la fragmentació, que és la base de la seua provincialització.
- 3.- Aconseguir que des del primer moment l'Estatut d'Autonomia o qualsevol altra forma d'autogovern que obtinguen el País Valencià, el Principat i les Illes, contemplen l'estructuració política del conjunt dels Països Catalans.
- 4.- Restituir el català com a llengua oficial del País Valencià i de la resta dels Països Catalans.

CAP A LA CREACIÓ DE LES COORDINADORES DELS CONSELLS !
=====

En crear els Consells Populars ens vàrem fixar uns objectius immediats i uns terminis. En la mesura possible i malgrat les incidències imprevisibles, els terminis s'han anat complint. Tanmateix hi ha un aspecte encara deficient i que sens dubte té una importància capital. Es tracta de la creació i l'engegament de les coordinadores de Consells, tant a nivell comarcal com a nivell general. Resulta evident que quan tindrem aquests organismes consolidats la tasca dels Consells resultarà més efectiva.

=====

BUTLLETÍ DELS CONSELLS POPULARS DE CULTURA CATALANA / NUM. 1.

PAÍS VALENCIÀ - DESEMBRE / 1976.

=====

consells populars de cultura catalana

país valencià

BULLETI 2
gener, 1977

La present i definitiva crisi del franquisme es caracteritza, entre altres trets, per l'intent d'apropiació, des de les mateixes bases antidemocràtiques, de les reivindicacions nacionals d'Euskadi, Galícia i els Països Catalans. Evidentment, aquests inespèrats defensors de les llibertats nacionals es veuen obligats en utilitzar-les com a coartada, a desvirturar-les, perquè es troben enmig de dues pressions: d'una part, han de declarar-se favorables a les reivindicacions nacionals, obligats pels moviments populars a favor de l'autogovern; de l'altra, el seu franquisme els fa retallar aquestes demandes.

Així es pot comprendre el canvi de posició de Suárez davant la llengua catalana, la petició d'autonomia feta per la diputació provincial de València, la de cooficialitat idiomàtica presentada per l'ajuntament de Ciutat de Mallorca, les al·lusions als Països Catalans i el cant d'"Els segadors" per Socias Humbert, les ganyotes nacionalistes de Samaranh, etc. Coneguts enemics de les llibertats dels Països Catalans i individus plenament castellanitzats es donen així la mà en un moviment inacceptable d'engany.

Davant d'això, els ciutadans dels Països Catalans hem de prendre dues actituds simultànies i coordinades. La primera és exigir d'aquesta gent l'exacte compliment de les seues promeses, tot denunciant-ne les contradiccions (per exemple, els valencians hem de reclamar el mateix "status" idiomàtic que s'ha promès al Principat, atès que es tracta d'una mateixa llengua i d'un mateix "problema"). La segona és, a través dels nostres partits i organitzacions polítiques, aprofundir en les nostres reivindicacions i no permetre que siguin vexades ni disfressades amb simulacions dels enemics perpetus de la nostra nacionalitat.

C R O N O L O G I A

En aquesta secció del "Butlletí" oferirem cada mes una breu ressenya d'alguns esdeveniments significatius, especialment de caràcter polític.

Novembre

30-3 desembre.- Visita de Juan Carlos I al País Valencià. Diver-
ses autoritats li fan peticions d'autonomia regional.

Desembre

- 1.- Presentació del Congrés de Cultura Catalana a Madrid.
- 2.- La Taula de Forces Polítiques i Sindicals del País Valencià (amb la reserva dels vots d'UGT i PSOE) no ratifica l'acord pres a Madrid per diferents instàncies polítiques de l'Estat, sobre negociació amb el govern, per tal com el considera marginatori.
- 8.- Es comunica en la premsa que l'organització del PCE al País Valencià s'ha convertit en Partit Comunista del País Valencià.
- 15.- Referèndum sobre la reforma política del franquisme. En dies anteriors, l'oposició democràtica ha realitzat nombroses activitats propugnant l'abstenció, entrebandades per l'actitud del règim. El País Valencià dona xifres altes de participació. En la propaganda governamental s'utilitza el català i el terme País Valencià.
- 19.- A Vinaròs i per iniciativa del PSAN, es reuneixen representants d'aquesta organització i del Partit Carlí i el Moviment Comunista de les Illes, Principat i País Valencià.
- 20.- Suárez fa a Barcelona declaracions relativament favorables als drets del Principat i es declara partidari de la instauració paulatina de la cooficialitat idiomàtica.
- 21.- L'ajuntament de Ciutat de Mallorca demana la cooficialitat.
- 22.- La diputació provincial de València sol·licita autonomia per a la "región valenciana".
- 22.- Roda de premsa a Madrid d'UDPV, MCPV, PSPV, PDEPV i Partit Carlí del País Valencià; s'hi reivindica la presència d'una delegació valenciana en la comissió encarregada de negociar amb el govern.
- 22.- Homenatge a Joan Fuster, a Succa. Hi intervenen representants dels partits.
- 27-30.- Convenció Liberal Europea a Vila-real, amb destacada participació del PDLPV.

CURSOS DE FORMACIÓ POLÍTICA

Seguint amb la informació del "Butlletí" anterior, ens cal assenyalar que s'està estudiant la fórmula per a donar la major agilitat possible a aquests Cursos; entre altres coses, s'ha pensat

en donar als participants, quinze dies abans de l'estatge, material bibliogràfic adequat perquè preparen els col.loquis del curs.

L'estructura d'aquests Cursos serà la següent:

1ª part:

tema I.- Conceptes generals de teoria política.

tema II.- Síntesi històrica dels Països Catalans.

tema III.- L'Autonomia i els Estatuts.

tema IV.- Llengua i cultura; oficialitat.

2ª part:

Conversa lliure

3ª part:

tema V.- Problemes econòmics dels Països Catalans.

tema VI.- Les classes socials i la qüestió nacional.

tema VII.- País Valencià i Països Catalans.

4ª part:

conversa lliure

D'altra part, el calendari de Cursos que donarem en el "Butlletí" anterior queda modificat així:

<u>Comarca</u>	<u>I</u>	<u>II</u>	<u>Data</u>
L'Alacantí, la Costera, el Comtat			
la Marina Baixa i la Marina Alta			22-I-77
l'Horta Sud i la Costera			29-I-77
la Marina Alta i la Vall d'Albaida			5-II-77
Horta Nord i el Camp de Túria			26-II-77

Considerant, és clar, que cada curs ocupa dos dies consecutius.

EDICIONS I MATERIAL
=====

A banda els materials esmentats en l'anterior "Butlletí", tenim els següents:

Samarretes amb la inscripció "País Valencià"	100 ptes.
Adhesiu "El català, llengua dels valencians"	8 "
Clauers	35 "
Cartells de Companys i Nació	60 "
Calendaris "Consells Populars de Cultura Catalana"	

COORDINADORA
=====

El 15 de gener es celebrarà una reunió de representants de catorze comarques. Entre altres importants temes a tractar hi ha el de la creació de coordinadors provisionals per a comarques i l'elecció de la Coordinadora provisional del País Valencià

ACTIVITATS / DESEMBRE

reunions

data	població	Assistents	Procedència
2	Silla	12	Aldaia, Torrent, Catarroja, Massanassa, Albal, Silla i Beniparrell
10	València	12	València
11	Alacant	5	Alacant
13	Museros	6	Museros
15	Pobla de Vallbona	14	Llíria Pobla, Bétera i Benaguasil
15	Carcaixent	12	Carcaixent, Alzira, Carlet
20	Vinaròs	13	Vinaròs i Benicarló
23	Xixona	10	Xixona
28	Silla	9	Silla
28	Silla	10	Albal, Massanassa, Catarroja, Aldaia, Alaquàs i Torrent
29	Carlet	10	Carlet i Benimodo
29	Alcoi	32	Muro, Alfafara, Agres, Benilloba, Alcoi, Cocentaina, Ibi i Onil
total:		145	

actes públics

lloc	Data	Acte
Xàtiva	16	"Problemes econòmics al P.V.", E. Lluch
Xàtiva	17	Recital de V. Andrés Estellés
Xàtiva	18	Taula rodona sobre Autonomia
Xàtiva	19	Descobriment placa Jaume I, parlament de Camarena Bahiques
Torrent	20	"Economia i caixes d'estalvi", J. Falafox
Torrent	21	"Marxisme i cristianisme"
Torrent	22	"Autonomia i P.V.", V. Miquel i Diego
Xixona	26	Homenatge Jaume I, descobriment d'una placa actuació dels Pavesos

nous consells

comarca	nombre	membres	comarca	nombre	membres
Vall d'Albaida	1	10	la Costera	1	5
Camp de Túria	1	17	Ribera Alta	1	7
Total nous consells:		4	Total membres nous:		39
Consells anteriors:		9	Membres anteriors:		58
		13 Consells			107

consells populars de cultura catalana

país valencià

BUTLLETÍ 3

febrer, 1977

El mes de gener es va caracteritzar per l'existència de greus tensions socials i polítiques a tot l'Estat espanyol, que culminaren amb una sèrie d'assassinats, executats, sembla, per l'extrema dreta, i en qualsevol cas desinats a torpedejar els projectes democràtics.

Dins d'aquest marc es produeix una agitació també important sobre la qüestió de les nacionalitats oprimides, tant des de les posicions del règim com de les de l'oposició democràtica. En el pas cap a la democràcia, la necessitat de resoldre el problema nacional apareix en primera línia. Sobre això hem elaborat un breu informe, centrat en els punts més destacables del tema, des de l'angle del País Valencià.

I

Actitud del govern. Seguint amb la seua tàctica ja coneguda, ha fet determinades concessions d'escasa importància, algunes de les quals, malgrat tot, li han creat problemes amb els seus funcionaris. Convé relacionar el decret permetent la inscripció de noms de fonts en català, gallec i euskera i derogant implícitament les normes de la guerra que ho prohibien. Igualment, l'autorització de la bandera nacional basca, la promesa d'una gradual implantació de l'oficialitat de l'euskera, però, d'altra part, la remissió del retorn dels furs bascos robats per Franco, a la decisió d'unes futures Corts espanyoles democràtiques,

Dins d'aquest apartat cal també citar certes actituds dels funcionaris del règim al Principat, al País Valencià i a les Illes. Per exemple, la presència de Socias Humbert en l'enterrament de Pallach (hi cantà, fins i tot, "Els segadors"), el canvi de nom del carrer General Goded pel de Pau Casals (que tenia abans de 1939), la restitució del rètol de "Palau de la Generalitat", a Barcelona, a allò que fins ara es deia "Diputación Provincial", la demanda d'autonomia feta per la diputació provincial d'Alacant (mentre el seu president, Jordi Silvestre, reclamava inútilment perquè es separés del "valencià" respecte de la llengua catalana), etc. Tot aquest procés ha volgut acabar, fora ja dels límits de gener, amb el decret pel qual es crea la possibilitat de mancomunar-se distintes diputacions provincials, les quals gaudirien, juntes, d'un règim especial en determinades competències.

II

Atacs de la dreta. La ciutat de València ha sofert una pintada, -
prou extensa, amb frases del tipus "Som valencians, no catalans", "Fo-
ra el capitalisme català", "Fora renegats i colonialistes", "catala--
nistes traïdors", etc. El color de les lletres és blau. Paral·lelament
i alternativa, als diaris de València i d'Alacant es manté la conti--
nuada campanya contra la catalanitat del País Valencià. Dins de la -
mateixa maniobra hi ha la creació o l'enfortiment de partits polítics
de la dreta com el Partido Popular o l'Acción Regional Valenciana. A-
quest darrer (que dirigeix regionalment Vicente Giner Boira, i, per e-
- a tot l'Estat, Laureano López Rodó) ha fet un especial èmfasi en l'an-
ticatalanisme, tant en declaracions polítiques de López com de Giner.
Cal remarcar que mentre aquest partit es diu al Principat, "Acció Re-
gional Catalana", al País Valencià signa sempre com a "Acción Regio--
nal Valenciana". En castellà. Dels mateixos sectors (reforçats per -
Sevilla Andrés i per l'ajuntament de València) venien els atacs contra
l'ajuntament de Ciutadella, per haver demanat la cooficialitat del -
català per a les Illes i per al País Valencià. Sevilla féu, a més a -
més, a Madrid, una conferència contra la catalanitat valenciana.

III

Polèmiques democràtiques. Hi ha hagut, durant gener, algunes polè-
miques entre partits o entre personalitats, sobre punts que es rela--
cionen amb el fet nacional. La més important és, sens dubte, la man-
tinguda entre el PSPV i el PSOE, tot i que no va passar de l'inici, -
sense que s'arribés a realitzar el debat públic que el PSPV reclamava
i que el PSOE acceptà, arran de l'anunci que el PSOE tindria el seu -
I Congrés del País Valencià (el 30 de gener; fou postposat per a març)
i el rumor que s'hi produiria un canvi de nom del partit pel de Par--
tit Socialista Obrer del País Valencià. El PSPV l'acusava d'oportunis-
me i de "menyspreu pels problemes específics del País Valencià", argu-
mentant la seua afirmació amb diversos detalls, alguns dels quals fo-
ren posteriorment desmentits pel PSOE.

No arribà a derivar en polèmica un escrit de Joaquim Maldonado i -
Chiarri (UDPV), publicat a "Las provincias", contra els partits sucu-
ralistes actuant al País Valencià, i especialment contra determina--
determinades declaracions dels seus dirigents, contràries a les rei--
vindicacions valencianes (Carrillo, Azcárate, Múgica, Tierno ...).

Hi hagués una altra polèmica formada per una trilogia d'articles publicats per J.A. Noguera Puchol (DIV, pròxim al PCPV) a "El País", sobre l'exclusió del País Valencià de la comissió negociadora amb el govern, que ell justificava com a culpa exclusiva dels valencians, i una altra de F. de P. Burguera, a "Levante", responent-li. Burguera denunciava la inoperància de Coordinación Democrática quant a la defensa de les reivindicacions valencianes, ja des del seu mateix origen, i ho connectava amb la distinta política seguida pels partits estatals en la Taula respecte de la que feien les seues centrals a Madrid, així com amb el fet que l'exclusió dels valencians és producte d'un pacte entre determinades forces de nivell estatal.

IV

Escissions i sortides, al Principat. Sense que, de moment, hagen tingut repercussions pràctiques al País Valencià, al Principat es produïren en gener fets que potser en el futur introduiran factors semblants en l'esfera política valenciana. El primer d'ells és l'escissió produïda al PSAN, per un sector, sembla que reduït, en desacord amb la nova línia del partit, marxista-leninista. Han sortit dirigents com Joan Armet. També al PSC (Congrés) hi ha hagut sortides de dirigents destacats, entre ells Jordi Gil i Joan R. Colomines, els quals al·legaven rebiesa del partit davant el fet dels Països Catalans.

V

La conclusió bàsica que cal extreure d'aquest panorama és, creim, que malgrat la importància objectiva adquirida per la qüestió nacional al País Valencià, present en els punts citats i en molts d'altres cal encara un esforç de clarificació a tots els nivells, que, d'una part, constitueisca un molt ampli sector nacionalista arreu del país i, de l'altra, col·labore a fer dels partits polítics democràtics autèntics i responsables defensors dels drets nacionals del poble valencià, per damunt dels prejudicis heretats i de les temptacions de renunciar a un tractament real d'aquesta qüestió, per necessitats electoralistes o de qualsevol altre tipus. Els Consells han d'actuar molt directament en aquest sentit.

CRONOLOGIA

Gener

- 4.- Apareix la notícia que el PSOE té en projecte reestructurar-se i canviar les seues sigles per les de PSOPV. El PSPV denuncia aquesta possibilitat com a oportunista i emplaça el PSOE a un debat públic sobre la qüestió nacional. El rumor és desmentit.
- 8.- S'autoritza la inscripció de noms propis, al registre civil, - en català, gallec i euskera.
- 11.- S'informa que l'OICE s'ha convertit en OIC i que potser la del país esdevindrà Organització d'Esquerra Comunista del PV.
- 12.- La Taula proposa a la Plataforma d'Organismes Democràtics una campanya pro-autonomia, sense exclusió del País Valencià ni Galícia, proposta que és acceptada.
- 14.- Gran jornada de lluita, a València, a favor de les reivindicacions de la construcció i el metall.
- 15.- Rafael Terol (UDPV), batlle d'Alcoi, pronuncia una conferència sobre l'autonomia, demana la cooficialitat i admet una relativa existència als Països Catalans.
- 20.- La Diputació d'Alacant demana l'autonomia.
- 28.- S'informa que l'agrupació local del PSP a la Vall d'Uixo (uns 20 o 25 membres) s'ha escindit, després d'algunes tensions sobre la qüestió nacional).
- 29.- El governador civil de València prohibeix el Congrés constituent del PSPV (havia de començar el 2 de març). El partit anuncia que formarà una coalició electoral amb la federació regional valenciana del PSP.

« PER L'COFICIALITAT DE LA
LA LLÈNGUA CATALANA
AL PAÍS VALENCIÀ »
JORDI DEIXIÉ

CULTURA CATALANA

A l'hora de definir què és per a nosaltres el concepte de cultura catalana ens ha semblat escaient d'utilitzar, al menys en part, posicions contingudes en la Ponència sobre els continguts culturals del Congrés de Cultura Catalana elaborada pel Secretariat Cultural (1976) aprovada pels representants de tots els Països Catalans, tades a les nostres necessitats. Aquest document, que ha tingut àmplia difusió, és la base, doncs, del que presentem a continuació el qual oferim com a text de discussió per a tots els Consells, posterior aprovació amb les esmenes que calga.

1.- Sentit de cultura

Els Consells Populars de Cultura Catalana entenen aquest terme --cultura-- en tota la seua amplitud i no sols en l'estreta concepció literària del concepte i consideren que el protagonista col·lectiu d'aquesta cultura són els homes i les dones que viuen i treballen als Països Catalans; que modifiquen les condicions naturals del lloc on viuen, mitjançant el seu treball, malgrat unes adverses condicions socials i polítiques.

Sóm, a més, plenament conscients de la prolongada situació d'anormalitat en què es mou la nostra cultura i denunciem el fet que el nostre poble no tinga l'estructuració que li correspon, i que la nostra cultura tampoc no tinga el suport suficient, d'una banda, ni les institucions polítiques pròpies, de l'altra. Aquest estat d'anormalitat s'ha agreujat, encara, durant els anys del franquisme, en els quals la cultura catalana ha estat considerada subversiva i com a objectiu a destruir i eliminar pels mitjans que fos. Per això també, la cultura catalana ha representat un front de resistència de revolta i crítica contra la situació repressiva i l'estructura social i política que ens era imposada. Actualment vivim un moment de retrobament a fons dels Països Catalans, tot i les maniobres contràries, el qual permet la construcció de nous continguts i noves formes per a la vida col·lectiva. Entre ells hi ha la cultura que cal configurar i que s'està configurant com a nova. El procés massiu d'incorporació del nostre poble als corrents socials i polítics temporanis ha passat per la voluntat de retrobament de la nostra identitat nacional i, en l'expressió d'aquesta voluntat, la cultura ha hagut de tenir un lloc de combat i ha hagut de suplir durant llargs períodes tot allò que no teníem.

Ara, en parlar d'una nova cultura, ens adrecom a un futur en el qual creiem i en el qual també els Països Catalans, amb plena personalitat nacional reconeguda, tindran els organismes socials i polítics propis d'una societat lliure. Aleshores, la nova cultura haurà de con- jugar la llibertat, sense la qual no hi ha creativitat, amb la capaci- tat de mobilització social, sense la qual no hi ha justícia.

2.- El sentit de catalanitat

Afirmem que la cultura catalana és la de tots i cadascun dels Paï- sos Catalans. Aquesta és una reivindicació eminentment popular i ens cal defensar-la i estendre-la. Una manifestació essencial de la uni- tat cultural i de la realitat comuna de la societat nostra és la llen- gua catalana.

El fet que molts sectors immigrants encara no hagen tingut accés a la cultura i la llengua pròpies dels Països Catalans és només conse- quència d'una política repressiva i autoritària, tendent, d'una banda, a anul·lar la nostra realitat com a poble i, d'altra, a mantenir - la marginació social de l'immigrant.

Ens és necessari un procés d'identificació col·lectiva que supere les falses identifiacions de la reivindicació cultural i lingüística catalana, amb els interessos de la burgesia, així com l'acusació de - culturisme que la separaria de la base popular.

Aquestes dues superacions signifiquen que la unitat en la catalani- tat no és sols geogràfica sinó profunda, i que penetra realment en el domini de les realitats socials. Al País Valencià no cal demostrar que ni la cultura catalana es distreu de les tasques democràtiques ni re- presenta una evasió davant les lluites polítiques. La lluita mantingu- da per defensar-la, des del 1.939, ha demostrat que només el centra- lisme i els seus aliats i servidors han aturat l'expansió d'una llen- gua i una cultura cap a ser plenament sentides per tot un poble i por- tades cap a la lluita política per les llibertats democràtiques i - nacionals.

La nova catalanitat és el resultat de tot un procés històric i de tot un afany col·lectiu. És també el resultat del no del nostre poble a la situació establerta pel Tractat dels Pirineus, que mutilà el nos- tre territori en incorporar la Catalunya Nord a l'Estat Francès, dels Decrets de Nova Planta que ens furtaren l'autonomia i oprimiren el - nostre idioma, per la derrota republicana de 1.939, que propicià la - impossibilitat per al País Valencià i les Illes d'assolir l'autonomia

a què aspiraven i que desféu l'obra de la Generalitat de Catalunya i suspengué l'Estatut del Principat. És també resultat del no del nostre poble que, en els anys de la postguerra, va mantenir-se en situació de lluita i va possibilitar l'enllaç amb les noves onades d'oposició contra la dictadura feixista. La línia d'aquest procés històric ha estat sempre a favor de la restauració de tots els drets dels Països Catalans i, entre ells, els de l'idioma, per a la qual ha reivindicat un ús ple, sense mai admetre cap limitació ni per raons culturals ni per raons sociològiques. Els Consells exigeixen, d'acord amb això, l'oficialitat exclusiva de la llengua catalana en tot l'àmbit dels Països Catalans, per tal de retornar a la situació abolida per la força de les armes en el segle XVIII.

3.- Sentit de poble

Es indispensable per al futur dels Països Catalans que hi siga constant la presència de les idees relatives a la seua unitat nacional, així com aquelles reivindicacions polítiques a les quals té, com tot poble, dret absolut.

Aquest sentit de poble sencer que volem impulsar, no es defineix només per una base ètnica o de manera de ser, sinó també per una voluntat de ser catalans. Aquesta voluntat dóna lloc a diverses opcions polítiques que cal conjuntar cap a la transformació de la societat en un estadi que elimine qualsevol forma d'opressió nacional o de classe.

Per a aconseguir-ho cal lluitar, en primer lloc, contra les actituds contràries als interessos dels Països Catalans que fins ara s'han pogut mantenir emparades per la repressió del règim establert, però que en una situació democràtica no poden tenir lloc. Al mateix temps, cal fer ben càr que tota actitud de passivitat o de neutralitat davant el fet català significa automàticament col.laboració amb l'opressió.

(La decisió de redactar el text precedent perquè fos discutit - pels Consells, fou presa en la reunió coordinatòria del dia 15 de gener.)

VOLEM
LA
GENERALITAT

NOVA PUBLICACIO DELS CONSELLS

Els Consells hem publicat, com es decidí en la reunió d'octubre de 1.976, el número 2 de la nostra col·lecció d'opuscles, amb el títol - Per l'oficialitat de la llengua catalana al País Valencià (1977). És tracta d'un fullet de 24 pàgines en què s'estudia el tema d'acord amb l'índex següent: Els precedents; la qüestió àdiomàtica en els projectes d'Estatut anteriors; opcions a adoptar; plasmacions de les alternatives; congruència del principi de territorialitat amb el marc d'una política d'Estat; la llengua de l'Estat espanyol; inviabilitat d'una política de cooficialitat al País Valencià; la trampa del bilingüisme; coigualtat i imperialisme lingüístic; protecció dels drets individuals; comarques interiors; l'unilingüisme com a factor d'unitat dels Països Catalans; la nostra integració en el conjunt internacional. Com es pot veure per aquest sumari, l'obra tracta, d'una manera molt condensada i clara, tots els problemes que es poden deduir de la necessària oficialitat del català al País Valencià i a la resta dels Països Catalans i, després d'unes anàlisis molt acurades amb exemples sobre aquestes qüestions a diversos Estats, opta per l'oficialitat exclusiva de la llengua .

MANIFEST COMUNISTA DEL PAIS VALENCIA

És aquesta una publicació del grup denominat Comunistes Valencians Independents (CVI) i va aparèixer a l'octubre del 1976. Té 130 pàgines molt atapeïdes de text i dividides en tres grans apartats: El problema nacional i la lluita de classes; Trajectòria històrica del País Valencià, dins els Països Catalans i l'Alliberament nacional i l'internacionalisme proletari. Conté, a més, una breu introducció i un resum de les alternatives polítiques a adoptar, d'acord amb la línia ideològica de l'obra la qual és, probablement, el primer intent d'anàlitzar en extens la qüestió nacional del País Valencià, des d'una òptica marxista-leninista. Els autors defensen la inseparabilitat teòrica i pràctica entre l'alliberament nacional i l'alliberament de classe, la Generalitat creada en el mateix moment en què s'assolesca la democràcia, i com a pas previ a l'exercici del dret a l'autodeterminació; la federació dels Països Catalans; l'oficialitat exclusiva del català, darrera d'un període de transició a pactar, etc. Es tracta, al capdavant, d'una obra ben completa, que sens dubte dotarà de matèria de reflexió a tots els qui s'interessen per la qüestió nacional al nostre país.

CURSOS DE FORMACIÓ POLITICA

Durant el mes de Gener, s'ha dut a terme, tres dels quatre Cursos que hom havia programat. Un a Alcoi, un altre a Benidorm i un altre a Torrent. El curs per diversos motius ajornat, estava programat per a Xàtiva.

Cursos realitzats

<u>Dies</u>	<u>Població</u>	<u>Assistents</u>
22 i 23	Alcoi	20
22 i 23	Benidorm	19
29 i 30	Torrent	<u>28</u>
	Total	67

Estret de les informacions que de cada curs hem rebut

Els temes que major interès despertaren varen ser:

- a- El referent a l'Estatut d'Autonomia.
- b- El referent a l'ús oficial del català.
- c- Les Converses Lliures, on els temes d'actualitat política - eren els més tractats.

Les participacions, per part dels assistents, en tots els punts tractats, foren nombroses.

Autocrítica dels Cursos. Aquest va ser el tema amb el qual solien acabar els Cursos. Dels seus informes, treiem:

- a- La qüestió dels locals. Totes les informacions coincideixen en la necessitat de dormir al mateix lloc on es fa el curs. Per això, els Cursos previstos es retardaven uns dies fins que trobem lloc on es puga dormir.
- b- També van apuntar la necessitat d'ampliar el material de les carpetes que hom entregava. Sobre el mateix punt tots coincidien que les carpetes devien ser entregades, com teníem previst, quinze dies abans de començar el curs.
- c- Sobre el nivell dels Cursos hom apuntà que calia organitzar-se de distints nivells, segons els coneixements bàsics dels participants, tot per trobar una major efectivitat a les sessions.

EDICIONS I MATERIAL

CONCEPTE	PREU COST	PREU VENDA
Adhesiu "Si manara el Poble no contaminarien l'Albufera. Volem la Generalitat"	15	25
Adhesiu "El català, Llengua dels valencians"	15	25
Rètol per a botigues: "Tancat" i "Obert"	10	15
Cartell "La Gallineta diu que no"	50	75
Cartell "Macià" i "Companys"	50	60
Cartells amb inscripcions patriòtiques "Per l'oficialitat de la llengua Catalana al País Valencià"	25	30
"Qüestió de noms"	25	30
"Estatut d'Elx"	25	25

ACTIVITATS

LLOC	DATA	ACTE
Petrer	7	Col.loqui sobre la problemàtica del llibre al P.V.: Eliseu Climent.
Canals	13	Paradetes d'animació.
La Pobla Vallbona	15	Col.loqui amb Joan Fuster
Benidorm	22 i 23	Curs de Formació
Vinaròs	22	Josep Bonell- Estructura Social i econòmica al Baix Maestrat.
Alcoi	22 i 23	Curs de Formació
Pobla de Vallbona	29	Espectacle Infantil: grup Mirall
Torrent	29 i 30	Curs de Formació
Tot el país	tot el mes	Pintades reformant la toponímia.

NOUS CONSELLS

Comarca	nombre	membres	Comarca	nombre	membres
El Comtat	1	6	L'Horta	1	10
L'Horta	2	11	El Baix Maestrat	1	12
L'Alcoià	1	6	L'Horta	1	9
Total nous Consells:	6		Total membres nous:	54	
Consells anteriors:	10		Total membres anteriors:	107	
TOTALS		19			161